

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obo/8/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200603
Dátum vydania rozhodnutia: 21.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6017200603.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobcu SKP, k. s., so sídlom Námestie SNP 74/28, 960 01 Zvolen, IČO: 44 915 691, správca konkurznej podstaty úpadcu Poľnohospodárske družstvo „PODHORIE“ Kamenné Kosihy, so sídlom 991 27 Kamenné Kosihy, IČO: 00 208 671, proti žalovanému JUDr. R. Z., nar. XX.XX.XXXX., bytom O., XXX XX Veľký Krtíš, o zaplatenie 69.210,76 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/3/2017-58 zo dňa 28. februára 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 41Cbi/3/2017-58 zo dňa 28. februára 2018, návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zamietol.
2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 69.210,76 eur s príslušenstvom, titulom náhrady škody, ktorú žalovaný spôsobil pri výkone funkcie správcu konkurznej podstaty.
3. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalovanému bolo dňa 13.12.2017 doručené uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/3/2017-42 zo dňa 7.12.2017 spolu so žalobou a prílohami, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa v lehote 15 dní od doručenia k žalobe písomne vyjadril. Pretože sa žalovaný písomne k žalobe v stanovenej lehote nevyjadril a ani nepožiadal súd z ospravedliteľného dôvodu o predĺženie lehoty, súd prvej inštancie oznámil na úradnej tabuli súdu a web tabuli súdu, že dňa 16.1.2018 o 9:00 bude podľa § 219 ods. 3 CSP verejne vyhlásené rozhodnutie. Dňa 16.1.2018 súd prvej inštancie vyhlásil rozsudok pre zmeškanie č. k 41Cbi/3/2017-49.
4. Uvedený rozsudok prevzal žalovaný dňa 23.1.2018 a dňa 6.2.2018 dal na poštovú prepravu návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ako aj vyjadrenie k žalobe, ktoré boli súdu doručené dňa 8.2.2018.

5. Žalovaný návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie odôvodnil tým, že vyjadrenie k žalobe síce vyhotovil v súdom stanovenej lehote, avšak ho včas neodoslal a o tejto skutočnosti sa dozvedel až doručením rozsudku pre zmeškanie. Ďalej uviedol, že k opomenutiu odoslať vyjadrenie súdu došlo v období, keď ho Okresný súd v Banskej Bystrici odsúdil za nedbanlivostný trestný čin porušenia povinností pri správe cudzieho majetku na podmienený trest odňatia slobody a on túto skutočnosť psychicky veľmi zle znášal, išlo o vianočné obdobie, a nevedel sa na nič sústrediť. Z týchto dôvodov žiadal, aby súd napadnutý rozsudok zrušil a vo veci znova konal. Súčasne s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zaslal vyjadrenie vo veci samej zo dňa 20.12.2017.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je dôvod na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a podmienky na vydanie kontumačného rozsudku boli splnené. Ďalej uviedol, že pre zrušenie kontumačného rozsudku vydaného v súlade s § 273 CSP je nutné preukázať, že lehotu na vyjadrenie k žalobe zmeškal žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov. Existenciu ospravedlniteľného dôvodu zmeškania je však žalovaný povinný preukázať listinnými dôkazmi. Žalovaný tvrdil, že bol v zlom psychickom stave, keďže bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu. Skutočnosti uvádzané žalovaným ako ospravedlniteľné dôvody súd prvej inštancie neakceptoval, nakoľko neboli žiadnym dôkazom preukázané, a zároveň nešlo o skutočnosti, ktoré by žalovanému bránili v splnení si stanovených povinností. Žalovaný bol dostatočným spôsobom poučený o možnosti rozhodnutia sporu rozsudkom pre zmeškanie a vzhľadom na skutočnosť, že sám má právnické vzdelanie, musel si byť vedomý následkov nesplnenia svojich povinností v stanovenej lehote.

7. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu súdu prvej inštancie žalovaný včas odvolanie, v ktorom namietal, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

8. Žalovaný uviedol, že dôvody, pre ktoré mal byť rozsudok pre zmeškanie zrušený, uviedol pravdivo, keďže Okresný súd v Banskej Bystrici ho odsúdil dňa 6.12.2017 neprávoplatne na podmienený trest odňatia slobody. Ďalej uviedol, že túto skutočnosť znášal veľmi zle, keďže išlo o vianočné obdobie a zvládol to po psychickej stránke len vďaka ambulantnému liečeniu na depresívnu poruchu ťažkého stupňa. Žalovaný lekársku pomoc osobitne v danom čase nevyhľadal a len telefonicky konzultoval svoj zhoršený zdravotný stav, čiže danú skutočnosť súdu nepreukázal listinnými dôkazmi, čo od neho súd ani nežiadal.

9. Na záver uviedol, že jeho dôvody sú dostatočné a k zmeškaniu lehoty na podanie vyjadrenia došlo z ospravedlniteľných dôvodov, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

10. Navrhol, aby odvolací súd uzneseniu súdu prvej inštancie zmenil tak, že uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/3/2017-58 zo dňa 28.2.2018 zruší a vec mu vráti na nové konanie a rozhodnutie.

11. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že odvolanie podala strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 prvá veta CSP), proti uzneseniu, proti ktorému zákon tento opravný prostriedok pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP), preskúmal vec podľa § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

13. Podľa § 273 CSP súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a/

rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak:

- a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
- b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
- c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

14. Podľa ust. § 277 ods. 1 CSP ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

15. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

16. Podľa § 357 písm. h) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

17. Z citovaného ust. § 277 ods. 1 CSP vyplýva možnosť pre konajúci súd zrušiť vydaný rozsudok pre zmeškanie, a to v prípade, že žalovaný zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe z ospravedlniteľných dôvodov. Za takýto ospravedlniteľný dôvod možno podľa názoru odvolacieho súdu považovať závažné prekážky, ktoré žalovanému bránili v možnosti podať vyjadrenie v súdom prvej inštancie určenej lehote k doručenej žalobe a k jej prílohám (napr. dlhodobý pracovný pobyt v zahraničí, pobyt v nemocnici, závažné ochorenie a pod.). Existenciu takéhoto vážneho ospravedlniteľného dôvodu je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný. Žalovaný ako ospravedlniteľný dôvod pre zmeškanie lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a tiež v podanom odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie tento návrh zamietol, uviedol, že k opomenutiu zaslať vyjadrenie k žalobe došlo v období, keď bol odsúdený za nedbanlivostný trestný čin porušenia povinnosti pri správe cudzieho majetku a túto skutočnosť znášal psychicky zle.

18. Odvolací súd vo vzťahu k tomuto dôvodu uvádza, že tieto dôvody na strane žalovaného nie je možné považovať za ospravedlniteľné dôvody, ktoré by mohli viesť k zrušeniu rozsudku pre zmeškanie. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný zásielku obsahujúcu žalobu, jej prílohy a uznesenie, ktorým bol vyzvaný na vyjadrenie sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote, riadne prevzal, pričom na výzvu súdu prvej inštancie nereagoval nielen v lehote 15-dní, ktorá bola súdom prvej inštancie určená, ale ani dodatočne do rozhodnutia súdu prvej inštancie rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaný neuskutočnil žiadny procesný úkon, ktorým by využil svoje oprávnenie sporovej strany reagovať na uplatnený nárok žalobcu, prípadne ktorým by požiadal o možnosť podania vyjadrenia v dlhšej ako určenej 15-dňovej lehote.

19. Odvolací súd uvádza, že žalovaný pritom sám v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie uviedol, že vyjadrenie k žalobe vyhotovil v stanovenej lehote, avšak ho opomenul súdu prvej inštancie odoslať. Zo žalovaným tvrdených skutočností nevyplýva, že by existovala skutočnosť, ktorá by žalovanému bránila vyjadrenie k žalobe súdu prvej inštancie písomne doručiť. Okrem toho odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie uvádza, že zo strany žalovaného, ktorý žiada o zrušenie rozsudku pre zmeškanie, je potrebné dôvod, pre ktorý by malo byť zmeškanie jeho lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe ospravedlnené, nielen tvrdiť, ale aj preukázať. Žalovaný však v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ani v podanom odvolaní, žiadne listinné či iné dôkazné prostriedky, ktorými by preukázal existenciu ním tvrdeného dôvodu, neoznačil.

20. Ustanovenie § 273 CSP umožňuje súdu prvej inštancie rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie bez nariadenia pojednávania za splnenia v tomto zákonom ustanovení stanovených procesných podmienok. Odvolací súd konštatuje naplnenie týchto zákonom vyžadovaných podmienok,

keď súd prvej inštancie uznesením žalovanému uložil povinnosť v určenej lehote sa písomne k žalobe vyjadriť a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺnil, pričom bol poučený o následkoch nespĺnenia tejto povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, a toto uznesenie bolo žalovanému doručené do vlastných rúk. Súd prvej inštancie zároveň splnil povinnosti v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vyvesením na úradnej tabuli súdu dňa 9. januára 2018 (č. I. 47 spisu) a zároveň zabezpečil zverejnenie uznesenia o verejnom vyhlásení rozsudku na webovom sídle okresného súdu. Boli tak splnené všetky zákonom vyžadované podmienky, aby súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie bez nariadenia ústneho pojednávania.

21. Odvolací súd tak dospel k záveru, že dôvod (opomenutie zaslania vyjadrenia pre odsúdenie za trestný čin a zhoršený psychický stav), pre ktorý žalovaný žiadal o zrušenie rozsudku pre zmeškanie vydaného súdom prvej inštancie, nie je ospravedliteľným dôvodom. Z podaného odvolania žalovaného a z jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neplynie tvrdenie, že by žalovaný uskutočnil akýkoľvek úkon, smerujúci k uplatneniu jeho procesných práv a k splneniu si jeho procesných povinností v konaní pred súdom prvej inštancie do momentu vydania rozsudku pre zmeškanie. Zo strany žalovaného nebolo preukázané, že by vykonal akékoľvek úkony, smerujúce k vyjadreniu k uplatnenému nároku žalobcu, preto námietky žalovaného, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, sú nedôvodné.

22. Keďže odvolaniu súd nevyhovel, žalobcovi by patrilo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, odvolací súd mu však náhradu nepriznal, keďže si žiadne trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu akékoľvek trovy v odvolacom konaní vznikli.

23. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne rozhodnutie.

24. Odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je dovolanie prípustné (§ 420 CSP), ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Oprávneným subjektom na podanie dovolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 v spojení s § 424 CSP).

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia veci (§ 432 CSP).

Podľa ust. § 429 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.